

Нові кольори Віктора Гвоздинського

Днями у Виставковій залі Рівненської обласної організації Національної спілки художників України відкрилася ювілейна персональна виставка відомого рівненського митця Віктора Гвоздинського. 43 роботи, представлені в експозиції, засвідчують новий погляд художника-живописця, який щоразу дивує яскравими барвами та пошуками нових форм живописної мови.

Як зізнається сам художник, більшість робіт, представлених на виставці, це пленерні роботи, але багато з них доопрацьовувались вже у майстерні. Тому часто існує велика різниця між тим, що було спочатку, і тим, що вийшло на кінцевому етапі творчого процесу. Інколи, розповідає митець, це вже зовсім інша робота, тому що вона була переосмислена, більше організована - як в плані композиції, так і в плані колористики.

- В основному тут зібрані роботи останнього року, є буквально кілька робіт минулого чи позаминулого року, - розповідає Віктор Гвоздинський. - Передовсім я хотів показати нове бачення пейзажу, адже сьогоднішні мої роботи - це вже трохи інша манера. Змінилось кольорове бачення, можливо, десь більш відповідально ставлюся до композиції. Пейзажі можна по-різному малювати - наприклад, побачив, пропустив через душу, зробив замальовку, а можна ще потім осмислювати якийсь мотив, переосмислювати його, шукати нові грані, сумніватися... І тоді в результаті, як

на мене, виходить ще краще.

Друзі та колеги митця також відзначають, що Віктор Гвоздинський сьогодні дійсно радує новими світлими фарбами, чистими мазками, його пленерні роботи - надзвичайно свіжі, цікаві, просторові, образні та емоційні.

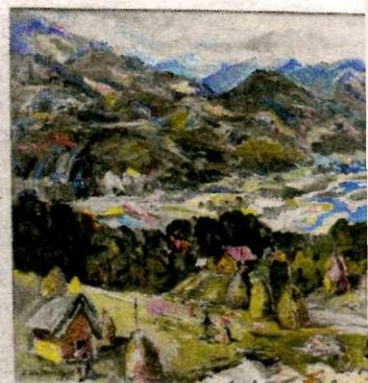
- Раніше ми знали Віктора як прекрасного аквареліста, але останнім часом він почав дуже активно відвідувати наші пленери і це не могло не позначитись на його творчості, - зазначає **Тетяна Лукашевич, голова рівненського осередку НСХУ.** - І це зрозуміло, адже вважається, що робота на пленері «вчищає» гаму, кольори стають яскравішими, мазки емоційнішими. Пленер - це безпосереднє враження від побаченого, одномоментна

емоція, яку митець вхопив і тут же намагається передати.

- Що найбільше мені подобається, це те що раніше він був стабільно однаковий - класний, професійний, але в останні роки почав привозити з пленерів щось інше, палітра його зримо міняється. Тому хочеться слідкувати за Гвоздинським, який змінюється. Справжній художник має розвиватись, і ця виставка показала нам нового Гвоздинського, якого ми ще не бачили, - ділиться враженнями **художник-реставратор та мистецтвознавець Микола Бендюк.**

Цього року Віктор Гвоздинський взяв участь у кількох пленерах, тому виставка є своєрідним звітом найсвіжіших вражень від тих місць, до художник побував цього літа. На його полотнах, написаних здебільшого олією, ми бачимо яскраві пейзажі Волинської землі, Полісся, Карпат та інших куточків України. Чимало уваги митець приділяє відтворенню історико-культурної спадщини - церков, соборів, храмів, замків. За його словами, буваючи в різних історичних місцях, він просто не може пройти мимо культових споруд, історичних пам'яток, які є культурним та духовним наданням нашого народу. Так, наприклад, було під час пленерів у с. Зарваниця, Почаєві, Луцьку, Острозі, де є чимало яскравих історичних перлин.

- Також мені довелося бути

на пленерах в Польщі, і там теж не можна пройти мимо багатьох шедеврів архітектури XII, XIII, XVI сторіччя. Наприклад, Хелмський собор, пов'язаний з іменем Данила Галицького та його династією, це ж наші українські землі. І тому хочеться, щоб цю красу, яка збереглася донині і сьогодні милує наше око, бачили не тільки туристи, - говорить Віктор Гвоздинський.

До слова, цьогоріч художнику довелося побувати на пленері і у Володимир-Волинському, на малій Батьківщині, де народився митець. Загалом же участь у міжнародних та українських пленерах Віктор Гвоздинський бере починаючи з 2003 року, залишивши на полотні яскраві спогади про польське місто Пйотркув, Збараж, Немирів, Коломию, Хотин та Кам'янець-Подільський, Верховину, Буковель, зображаючи перлини Острожчини, Дубенський замок та багато інших мальовничих місцин Рівненщини та України.

Чільне місце серед робіт митця посідає і Рівне, яке вже стало рідним містом для Віктора Гвоздинського. Старовинні рівненські вулички, собори і церкви на картинах художника – яскраве свідчення закоханості та тісного зв'язку із рідною землею, заглиблення у духовні традиції українського народу. Як зазначає рівненський мистецтвознавець Віктор Луц, живописець надає перевагу експресивному, емоційному сприйняттю міського пейзажу та архітектури, а «образотворчі прийоми Віктора Гвоздинського, його живописна техніка, вишуканість тональних відношень та сріблястий колорит – неповторні та легко впізнаються».

На відкритті виставки чимало друзів, знайомих та колег художника відзначали надзвичайну плідність та величезний творчий потенціал митця, мовляв, під час пленеру Гвоздинський встигає

робити безліч ескізів, які потім перетворюються на справжні шедеври. Відтак має в доробку ще багато робіт, зокрема і великих, фундаментальних праць, які поки що немає де виставити на суд глядача.

Окрім цього, у роботах відзначалась потужна авторська позиція, оптимістичні мотиви та вміння експериментувати. А також висока активність Віктора Гвоздинського як митця і громадянина в культурно-громадському житті спілки, зокрема у питаннях створення Художнього музею у Рівному, про який давно говорять рівненські митці та культурно-мистецька еліта міста. Розвиток Рівного в культурному, історичному та туристичному напрямках – це ті дороговкази, якими рухається митець, торуючи свій творчий шлях та відстоюючи духовні цінності нації.

- В наступній виставці я би хотів об'єднати більш сучасне, декоративно-абстрактне мистецтво, якісь пошуки, експерименти, словом, зробити у Рівному таку всеукраїнську фолкмодерну виставку, як у Києві, Чернівцях. Я був учасником багатьох таких триенале живопису (проводяться раз в три роки), де можна побачити кращі роботи художників зі всієї України, можна порівняти, побачити свій рівень на фоні інших майстрів, поспілкуватися з митцями. Це дає можливість зрозуміти широкий спектр творчого мислення наших сучасних художників. Чернівці, Київ, Одеса, Дніпропетровськ, Харків, Тернопіль – це основні наші центри, де пропагується і розвивається сучасне мистецтво, тому, думаю, потрібно і в нашому регіоні це робити. Щоби ми бачили, куди ми рухаємось, які у нас є нові обличчі, нові підходи, нове мислення.

Ангеліна НЕПОМНЯЩА